

Waarom niet ook getallen vermeld uit de in een voetnoot genoemde verslagen der psycho-analytische polycliniek te Berlijn en te Chicago? 1)

Ik moge ook herinneren aan VAN DER HOOP's voortreffelijk artikel in het nummer van 8 Januari. Het zou jammer zijn als de invloed hiervan bij den minder critischen lezer door een later artikel werd te niet gedaan. Want er zijn nog vele practici, die zich op dit gebied nog geen op ervaring en studie berustende eigen meening hebben verworven. En als nu prof. CARP de meening doet ontstaan, dat de huisarts het eigenlijk wèl zoo goed kan als de specialist op psychotherapeutisch gebied, zou in gevallen, die slechts *lege artis* met goed gevolg kunnen worden behandeld, wel eens ernstig verzuim kunnen plaats hebben.

Amsterdam, 28 Februari 1938.

J. TAS.

BRIEFWISSELING.

Het adres van coll. D. M. VAN LONDEN is: Eendrachtsweg 69, Rotterdam.
REDACTIE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

KAAPSTAD. — Een model ziekenhuis. *The Star* van 29 Januari geeft een geestdriftige beschrijving van het ziekenhuis, dat den 31sten Januari door den Gouverneur-Generaal der Kaap-Kolonie te Groote Schuur zou worden geopend. Het heeft 1 miljoen P.St. gekost, waarvan de helft door bijdragen van de bevolking is bijeengebracht; 150000 P.St. hiervan zijn aan de uitrusting besteed. Door eigen waterreservoirs en electriche batterijen kan het ziekenhuis het in geval van nood zonder de waterleiding en den stroom van Kaapstad stellen. Het telt 900 bedden voor de patiënten, 17 operatiekamers, welke geen witte, maar zachtgrijze en groene wanden hebben. De kinderzalen zijn met Afrikaansche sprookjes beschilderd. Elke patiënt beschikt over een electriche schelletje, een knopje om de „radio” aan te sluiten en een koptelefoon. Het ziekenhuis herbergt voorts 300 zusters, en de keukens bereiden dagelijks drie maal 1000 maaltijden.

LONDEN. — Wilsbeschikking bij aphasie. Bij de bespreking van de moeilijkheden, die het kan opleveren, als een lijder aan aphasie zijn testament wil maken, brengt dr. MACDONALD CRITCHLEY (*Practitioner*, Febr., gecit. in *Lancel*, 19 Febr.) in herinnering een voorval in 1900. Een dame, die niet in staat was, door woorden uit te drukken, wat zij wenschte, kreeg een aantal kaarten in handen, waarop de namen harer erfgenamen waren geplaatst. Haar advocaat had kaarten met de namen harer bezittingen, hij speelde telkens een kaart uit, en dan wierp de dame de kaart er op, met den naam van den met de uitgespeelde bezitting begunstigde. Op dezelfde wijze werd de executeur gekozen.

— **Het doorprikken van oorlelletjes.** In een groote juwelierszaak te Londen had een dame zich de oorlelletjes laten doorprikken; dat gebeurde in die zaak drie maal per week. Dezen ééne keer had de operatie de vorming van een klierabsces aan de hals ten gevolge. De eigenares van het absces sprak de firma in rechten aan, maar de persoon, die de bewerking had verricht, kon aantonen, dat hij handen en instrument behoorlijk had ontsmet, en de deskundige getuigen bevestigden dit. De rechtbank wees den eisch der dame af. Ware het haar wensch geweest, volgens de eischen der chirurgie te worden behandeld, dan had zij zich

1) Belangstellenden kunnen de gegevens onder andere vinden in *Zehn Jahre Berl. psychoanalyt. Institut* (Internat. psychoanalyt. Verslag, Wien 1930); in *Berichte über die Berlin. psychoanalyt. Poliklinik* (Internat. Ztschr. f. Psychoanalyse, VIII, 1922, blz. 306 en X. 1924, blz. 229. Ook in het pas verschenen *Five-Year Report* van het Instit. for psychoanalysis, Chicago, 43 East Ohlostreet.